

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 77 0 К 015118 11 Квлз
Бања Лука, 15.7.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђене С. М. због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости њеног браниоца поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Приједору бр. 77 0 К 015118 09 К од 18.11.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.7.2011. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости као неоснован.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Приједору бр. 77 0 К 015118 09 К од 18.11.2010. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Бањој Луци бр. 77 0 К 015118 11 Кж од 24.02.2010. године, осуђена С. М. оглашена је кривом због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 2. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС), изречена јој условна осуда и утврђена новчана казна од 3.000,00 КМ, која се неће извршити ако у року од једне године од правноснажности пресуде не почини ново кривично дјело, обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Против правноснажне пресуде бранилац осуђене М. М., адвокат из П., поднио је захтјев за заштиту законитости због повреде Кривичног закона и због повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се захтјев уважи, правноснажна пресуда преиначи и оптужена ослободи од оптужбе или да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

У складу са чл. 352. Закона о кривичном поступку-Пречишћени текст (ЗКП) захтјев је достављен на одговор републичком тужиоцу, који је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Повреду Кривичног закона бранилац заснива на критици правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања упуштајући се у негацију свијести осуђене да њеним чињењем може наступити забрањена посљедица. Међутим, овим правним лијеком не може се ревидирати чињенично стање које се мора прихватити као потпуно и правилно утврђено, а што и захтјев правилно наводи. С друге стране, указивања на наводну супротност изреке и образложења пресуде у погледу бланкетне норме која се наводи, када би постојало представљало би облик повреде одредаба кривичног поступка због које се овај правни лијек не може поднијети, а не повреде Кривичног закона. Ради тога не постоје ваљани разлози који би указивали да је основана тврдња како је повријеђен Кривични закон на штету осуђене.

Повреда права на одбрану се заснива на оспоравању прихватљивости налаза и мишљења вјештака саобраћајне струке предложеног од стране тужиоца. Сви су ови приговори упућени постојању одређених недостатака у том налазу у погледу чињеничних закључака и подлоге за њихово извођење, а на крају се своди на оспоравање чињеничног стања које је на основу таквог налаза утврђено. Дакле и повреда права на одбрану није поткријепљена ваљаним разлозима који би заиста на то указивали, већ се на неприхватљив начин покушава извести из оспоравања правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања. Ради тога тврдња захтјева о повреди права на одбрану остаје без основа.

Пошто није утврдио да је повријеђен Кривични закон на штету осуђене нити је повријеђено њено право на одбрану и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка, Врховни суд је из наведених разлога одлучио као у изреци пресуде одбијањем захтјева за заштиту законитости као неоснованог, у смислу одредбе чл. 354. ЗКП.

Записничар,
Софија Рибич

Предсједник вијећа,
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић